

собственнитѣ си разсѣждания, на добри четения; нѣ! живата приказка има у човѣкътъ една сила, която не се намира нити у прочитанията му нити у собственнитѣ му разсѣждания! Душата отъ нея се по нажелява; впечатленията които приема отъ нея сѣ дълбоки. Има у братѣтъ, който ви говори, едно възвълнуванѣе, едно благовѣрѣние, което човѣкъ напраздно ще търси у книгитѣ си, у собственнитѣ си мисли.

Въ началото на 1824 г., подиккономѣтъ, който си имаше писалището на единѣтъ отъ краищата на салата ни, прѣнесе го другагѣ, и стаитѣ, които държеше, както и други още до тѣхъ прѣобърнѣхъ се на тъмница. Уви! отъ туй разбрахми, че се чякахъ отъ Италия нови държавни затворници.

И панетина, наскоро доходѣ оння, които бѣхъ отсѣдени въ единѣ трети процесѣ, сички мои приятели или мои познайници! Охъ! Като имѣ научихъ имената, каква ми бѣше скѣрбѣта! Борсиери бѣше единѣ отъ най ветхитѣ ми приятели! Обичяхъ Конфалоннери отъ по малко вѣме насамъ, обаче отъ се сърце! Ако, съсъ прѣминуванѣето въ *карцере дурисимо*, или съсъ една друга мъжа, да можяхъ да исплатѣхъ наказанѣето имъ и да ги отървѣхъ, Богъ знае да ли не го направвахъ! Не казувамъ само че даввамъ си животѣтъ за тѣхъ: ехъ, какво е да си даде човѣкъ животѣтъ? да страда човѣкъ е по лоше.

Колко тогази имахъ нужда отъ утѣшенята на отца Баптиста! не му позволихъ веке да доде.

Дадохъ се нови заповѣди за варденѣето на най строгата дисциплина. Първо, тоя брѣгъ, който ни